

МОЛЕКУЛЯРНО-ГЕНЕТИЧНА ХАРАКТЕРИСТИКА ВІРУСНОГО ГЕПАТИТУ С НА ТЕРИТОРІЇ РІВНЕНСЬКОЇ ОБЛАСТІ

**І. С. Хоронжевська, Г. А. Мартинюк, Г. М. Шевченко,
А. П. Резніков, В. О. Мороз, Л. А. Семенова**

ДУ «Рівненський обласний лабораторний центр

Держсанепідслужби України»

E-mail: orgmet_oses@mail.ru

Вступ. Проведення молекулярно-генетичного моніторингу вірусного гепатиту С – важлива частина епідеміологічного нагляду за цією інфекцією.

Мета дослідження: вивчення молекулярно-генетичної характеристики вірусного гепатиту С (ГС) серед населення Рівненської області України.

Матеріали та методи дослідження. У 2014 році у вірусологічній лабораторії ДУ «Рівненський обласний лабораторний центр Держсанепідслужби України» були обстежені 47 первинних донорів крові, у яких виявляли антитіла до вірусу ГС (анти-ВГС), методом ЗТ-ПЛР на ампліфікаторі iQ5 Bio Rad за допомогою тест-систем «Ампли Сенс HCV-Fl» з гібридизаційно-флуоресцентною детекцією в режимі «реального часу». Генотипування РНК ВГС проведено на ампліфікаторі «Терцик» за допомогою ПЛР тест-систем «Ампли Сенс HCV-генотип-ERh» для ампліфікації ділянки кДНК вірусу гепатиту С (ВГС) генотипів і субтипів 1a, 1b, 2, 3a.

Результати дослідження. Дослідження методом ЗТ-ПЛР 47 первинних донорів крові, у яких в крові виявляли анти-ВГС, показало, що у 42 (89,4±4,49 %) осіб була виявлена РНК ВГС. Вивчення структури генотипів ВГС серед них дозволило виявити субтип 1b у 19 (45,2±7,6 %) осіб, субтип 3a – у 15 (35,7±7,4 %) осіб, генотип 2 – у одного (2,4±2,4 %), не вдалося типувати генотип у 7 (16,7±5,8%) первинних донорів крові.

За останні 20 років серед населення Рівненської області структура генотипів вірусу ГС (ВГС) зазнала певних змін: зменшилася питома вага субтипу 1b ВГС з 85±8,19 % до 45,2±7,6 %, ($p < 0,01$) і збільшилася питома вага субтипу 3a ВГС з 10,0±6,88 % до 35,7±7,4 %, ($p < 0,05$).

У той же час серед груп населення, де не було відзначено внутрішньовенне введення наркотичних препаратів, питома вага субтипу 1b ВГС була значна. У медичних працівників питома вага субтипу 1b ВГС була

достовірно вища, ніж у інших пацієнтів, які були представлені особами, які вживали наркотичні препарати внутрішньовенно ($78,85 \pm 5,66$ % і $47,06 \pm 6,05$ % відповідно) ($p < 0,05$), а питома вага субтипу 3a ВГС була в 4,4 рази нижча – $7,69 \pm 3,69$ % і $26,47 \pm 5,35$ % відповідно ($p < 0,05$).

Також у 19 ВІЛ-інфікованих пацієнтів (серед яких переважали особи, які вживали наркотичні речовини внутрішньовенно) субтип 1b ВГС був виявлений у 5 осіб ($26,32 \pm 10,38$ %), субтип 3a – у 5 ($26,32 \pm 10,38$ %, генотип 2 – у 2 осіб ($10,52 \pm 7,23$ %), субтип 1a ВГС – у одного ($5,26 \pm 5,26$ %), ще у 6 хворих ($31,58 \pm 10,96$ %) типувати генотип вірусу гепатиту С не вдалося.

Висновки. 1. Аналіз циркулюючих генотипів і субтипів ВГС в Рівненській області за останні 20 років показав зменшення питомої ваги субтипу 1b ВГС (з $85,0 \pm 8,19$ % до $45,2$ % $p < 0,01$) і збільшення питомої ваги субтипу 3a ВГС за цей період (з $10,0 \pm 6,88$ % до $35,7$ %, $p < 0,05$).

2. Серед груп населення, де не було відзначено внутрішньовенне введення наркотичних препаратів, питома вага субтипу 1b ВГС була значна. У медичних працівників питома вага субтипу 1b ВГС була достовірно вище, ніж у інших пацієнтів, які, в основному, були представлені особами, які вживали наркотичні препарати внутрішньовенно, ($78,85 \pm 5,66$ % і $47,06 \pm 6,05$ % відповідно) ($p < 0,05$), а питома вага субтипу 3a ВГС була в 4,4 рази нижче – $7,69 \pm 3,69$ % і $26,47 \pm 5,35$ % відповідно ($p < 0,05$).

УДК 616–053.2

ФІЗИЧНИЙ РОЗВИТОК ДІТЕЙ ЯК КРИТЕРІЙ ЯКОСТІ ДОВКІЛЛЯ

Н. І. Осадчук

Вінницький національний медичний університет

ім. М. І. Пирогова

E-mail: osadchuk69@mail.ru

Найважливішими параметрами здоров'я та адекватними індикаторами соціального благополуччя суспільства, на думку ряду авторів [1], є показники фізичного розвитку людини. Показники фізичного розвитку – це, насамперед, антропометричні дані, темпи та особливості їх змін в процесі зростання, ступінь гармонійності розвитку, співвідношення календарного та біологічного віку, конституційні особливості тощо. Такий підхід надає можливість використовувати показники фізичного розвитку